

Fuglsang: Den højtærede minister forklarede forslagetes beskedenhed med, at politik nu engang er det muligens kunst. Det er noget, man har hørt før; det hører man nemlig nøjagtig lige så tit, som den højtærede ministers parti bliver konfronteret med et af de forslag, det selv har kørt frem i valgkampen.

Det fortælles, at der ikke er et flertal her i folketinget for en videregående lovgivning end den, der her er foreslået. Såvidt jeg har forstået, er det imidlertid ikke alene mit parti og den højtærede ministers parti, som er interesseret i en mere vidtgående jordlovgivning, også det radikale parti har givet udtryk for, at det ønsker noget mere, end der er tale om i dette lovforslag; og bortset fra dette, er det da ikke sådan, at et flertal af Danmarks befolkning er interesseret i og vil støtte en ændring af de bestående jordforhold? Er det ikke sådan, at et flertal af den del af Danmarks befolkning, der bor på landet, landarbejdere og husmænd, virkelig ønsker en jordreform af den art, de selv giver udtryk for i deres resolutioner?

Det ærede medlem hr. Aage Fogh er i tvivl om, hvorvidt den nuværende jordlovgivning er tilstrækkelig. Det er hans partifæller i hvert tilfælde ikke, når de står ude på husmændenes sendemandsmøder og skal udtrykke deres mening. Derude giver man ikke noget udtryk for, at man er bekymret for, om administrationen nu kan klare de problemer, der rejser sig. Hvis der skal være nogen som helst mening i vort demokrati, hvis det skal være andet end et tomt og formelt begreb, må det være muligt at gennemføre en anden jordlovgivning.

Man fortæller os stadigvæk, at man skal passe på nabovenskab, være hensynsfuld o. s. v. Javel, nabovenskab og enighed er en værdifuld ting, men der kommer nu engang tidspunkter, hvor man må vælge. Jeg vil ikke nægte, at det ærede medlem hr. Sønderup talte med megen charme, men der var i hvert tilfælde ikke megen eftergivenesshed at spore i den tale, han holdt her. Han forsvare sit, og det er en hæderlig sag, som jeg ikke vil sige noget som helst til; men de andre, som angivelig sidder her som småbrugeres og landarbejderes repræsentanter, må også have et ansvar. De står overfor et valg, og de bør vælge bedre, end de før har gjort. De har een gang taget fejl, nemlig da

de gik ind på forliget i 1948. Resultatet er blevet, at de nuværende jordlove giver godt og vel 200 ejendomme om året, og ingen vil vel bestride, at det er altfor lidt.

Det ærede medlem hr. Tesdorpf kom ind på spørgsmålet om de store og de små brugs rentabilitet og antydede her, at de store har langt den bedste økonomi. Det vil i nogen grad opklares om ganske kort tid, når landarbejdernes overenskomster kommer til forhandling. Det er i øjeblikket sådan, at de store brug har et arbejdsforbrug på 21,9 arbejdsdage pr. ha, medens småbrugene har over det dobbelte. Følgelig skulle det, hvis det ærede medlem hr. Tesdorpf har ret, være muligt at give landbrugets arbejdskraft en højere løn og langt bedre arbejdsforhold. Det vil imidlertid opklares, hvordan de ser på denne side af sagen, når vi kommer til overenskomstforhandlingerne, og iøvrigt også ved opgivelse af indtægterne til skattevæsenet.

Oluf Pedersen: Det glædede mig, at den højtærede minister ikke fastholdt, at ekspropriation er det eneste rigtige. Det tror jeg også at socialdemokratiet bør vokse fra og lade kommunisterne alene køre frem med. For så fornuftig en mand som den højtærede landbrugsminister er det helt urimeligt at tale om ekspropriation som det eneste rigtige. Det er den dyreste form for erhvervelse af jord.

Man siger, at det er ikke megen jord, de 4 000 ha, man ligger med, og som drives af forpagtere og bestyrere. Jeg har hørt det før, og jeg har læst beretningen, men jeg kan ikke forstå, at jeg stadigvæk tror, at jordlovsudvalget ligefrem har lyst til at holde på jorden, når det først har fået fat i den. Man kan godt lide at have sådan nogen store godser; jeg er ved at tro, at man går på jagt; jordlovsudvalget er jo en af vore største godsejere.

Jeg tror ikke, det er rigtigt som angivet af det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen, at man skal drive jordbrug i en halv snes år for at få bakterieliv i jorden. Det er jo ikke uopdyrket jord, det drejer sig om, og jeg tror ikke, at jorden bliver bedre, end den var i forvejen, fordi man har haft forpagtere og bestyrere på den en halv snes år; jeg ser dog her bort fra Vildmosen.

Jeg har en bemærkning til det ærede med-